

בש"פ 6177/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6177/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בחיפה ב-
מ"ת 18-12-18 63742 מיום 16.9.2019 שניתנה על ידי
כב' השופט נ' סילמן

תאריך הישיבה:
כ"ה באלוול התשע"ט (25.9.2019)

בשם העורר:

עו"ד יעלא אלדין עתאמנה

בשם המשיבה:
עו"ד בת שבע אבגץ

ההחלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המוחזי בחיפה (השופט נ' סילמן) ב-מ"ת 18-12-18 63742 מיום 16.9.2019, בגין נדחתה בבקשת העורר לעזון חוזר בהחלטה להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בתנאים מגבלים עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. נגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של חטיפה לשם סחיטה, לפי סעיפים 372 ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה בנסיבות חמירות, לפי סעיפים 379, 382(א) ו-29 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, לפי סעיפים 10(א), 38(1) ו-62(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

3. בקצרה "יאמר כי על פי המפורט בכתב האישום, בתחילת שנת 2017 התפתח קשר רומנטי בין הנאשם 1 (להלן: בא) לאישה בשם סאמיה (להלן: סאמיה).

במועד שאיןו ידוע למשיבה, סיפרה סאמיה לבאה כי ניהלה בעבר קשר עם המתalon. כתוצאה השיב בהא כי הוא מעוניין לפגוש את המתalon על מנת לעמוד על טיב הקשר ששרר בין השניים. לצורך כך, ביקש בהא מהעורר לסייע לו לפגוש את המתalon, וכן להיות נוכח עמו בפגישה.

בסוף חודש מרץ בשנת 2018 יצר העורר קשר עם המתalon וביקש לפגוש אותו בבית קפה באומ אל פחים. כ-10 דקות לאחר שנפגשו העורר והמתalon בבית הקפה הцентр באה לפגישה, הזדהה בפני המתalon בשם בדי, ושאל אותו אודות הקשר ששרר ביניהם לבין סאמיה. המתalon השיב כי שררו ביניהם קשרי עבודה בלבד לנוכח העובדה כי שניהם עובדים כמורים באותו בית ספר. בשלב זה איים בהא על המתalon כי יפרסם הודעות והקלטות בעלות אופי מיני שהועברו ביניהם לבין סאמיה, ובתגובה טען המתalon כי הקשר שנייה עם סאמיה כלל "חיבוקים חברים בלבד".

ארבעה חודשים לאחר מכן, נפגש בהא עם המתalon פעם נוספת ועודיים עלו כי אם לא יספר את האמת אודות מערכת ייחסו עם סאמיה: "תהייה פה גופה". בתגובה, דבק המתalon בטענותו כי ניהל עמה קשרי עבודה בלבד, ולדרישתו של בהא אף נשבע בספר הקוראן כי לא קיים עמה יחס מיין.

במועד שאיןו ידועה למשיבה, לפני תאריך 9/12/2018, קשו בהא והעורר קשר לחטוף את המתalon ממוקם העבודה בית הספר ולהביאו לחורשה בין העיר אום אל פחים לכפר סאלם (להלן: החורשה).

לצורך כך נהג בהא ברכב, מבלי שיש בידו רישיון נהיגה בתוקף, לחנות לשכירת רכבים והשכר רכב נוסף (להלן גם: הרכב המושכר). לאחר קבלת הרכב המושכר, נהג העורר ברכב שעמו הגיע בהא לחנות-մוביל שיש בידו רישיון נהיגה בתוקף.

ביום 12.12.2018 בסמוך לשעה 08:00 הגיעו ברכב המושכר העורר ושני אנשים נוספים שזהותם אינה ידועה למשיבה לקרבת בית הספר, ועצרו את הרכב מאחוריו רכב המתalon.

משיצא המתalon מרכבו פנה אליו אחד מהוישבים ברכב המושכר וביקש את עזרתו (להלן: الآخر). המתalon התקrab לעבר הרכב המושכר, ושלב זה הניח העורר מאחוריו ויחד עם الآخر דחף אותו בכוח לחלק האחורי של הרכב והשיכבו על הרצפה. מיד לאחר מכן, נכנס העורר לרכב, והארבעה החלו בנסיעה לכיוון החורשה.

במהלך הנסיעה היכו העורר והאחר את המתalon ברגליו, בעטו בראשו, והוירו לו להוריד את ראשו ולא לזרז.

משהגיעו לחורשה, אזקן את המתلون ברכב המושכר באזיקונים, ואמרו לו כי עוד מעט יגע מישחו לחקור אותו. לאחר מכן, יצא העורר, האחר והאדם השלישי מהרכב המושכר, והתרחקו מהמקום.

כעבור מספר דקות הגיע בהא לחורשה, דרך אל עבר המתلون אקדה שהיה ברשותו, איים עליו שירסס את פניו בתרסיס, ואמר לו כי הגיע לשם עת האמת. לאחר מכן, נכנס לרכב המושכר ושאל את המתلون שאלות אודות הקשורות בין/amיה. במהלך שהותם ברכב הכנסה בהא את האקדה שהחזיק למוטניוחתך את האזיקונים שהיו על ידי המתلون לבקשתו, אולם המשיך להחזיק את התרסיס לכיוונו.

בשעה 09:35 הגיעו שוטרים לחורשה, שם איתרו את בהא, בעודו שוהה ברכב עם המתلون, ועצרו אותו. כתוצאה מהאירוע, אובחן המתلون כסובל מפוסט טראומה.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד בהא והעורר, הוגשה בקשה למעצרם עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם.

בבקשתה נטען כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת העבירות המיוחסות לעורר, ובכלל זאת הודעותיו של המתلون במשפטה. כמו כן נטען כי מהשנים נשקפת מסוכנות גבוהה מאוד לציבור בכלל, ולמתلون בפרט, לנוכח חומרת המעשים המיוחסים להם בכתב אישום.

עוד טענה המשיבה כי קיימת עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) שכן קיים חשש כי שחרור השניים יגרום לשיבוש הלि�כי משפט. זאת, לאחר ששני המעורבים הנוספים בפרשה, אשר היו ברכב המושכר בזמן החטיפה, טרם נעצרו.

5. בהחלטה מיום 27.1.2019 ציין בית המשפט המחוזי בחיפה כי בא-כח העורר הסכים לקיומן של ראיות לכואורה, ונקבע כי טוב האישומים נגדו מקים עילת מעצר. עוד נקבע כי מתסקרים מעצר שהוגש ביום 17.1.2019 עליה כי רמת המסוכנות הנשקפת מהעורר היא "בינוייה", וכי ביטה מודעות לחומרת מעשיו.

6. לנוכח זאת, ותוך שczion כי ניתן משקל רב לכך שהעורר נעדר עבר פלילי, הורה בית המשפט המחוזי ביום 4.2.2019 על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בתנאים מגבלים בבית אחותו בכפר ג'ת עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

7. ביום 16.5.2019 דחה בית המשפט המחוזי את בקשה העורר לעזון חוזר בהחלטה מיום 4.2.2019 במסגרתה ביקש כי ישונה מקום מעצרו בפיקוח אלקטרוני לביתו בכפר קרע, וכי אשתו תתווסף כ厰פקחת בתיק.

בהחלטתו ציין בית המשפט כי לא התקיימו התנאים הנדרשים לבקשת עזון חוזר, שכן בין היתר חלפו שלושה חודשים בלבד מיום נתינתה.

8. בהחלטה מיום 4.7.2019 דחה בית המשפט המחויז בקשה נוספת של העורר לעיון חוזר בהחלטה מיום 4.2.2019, וקבע כי העורר יגיש את בקשתו בחודש אוגוסט.

9. לאחר שהגיש העורר את בקשתו בחודש אוגוסט, הורה בית המשפט על הזמנת תסקיר מעצר משלים אשר בבחן את האפשרות לשנות את מקום המעצר בפיקוח אלקטרוני בבית מגורי העורר בכפר קרע, ואת הוספת אשת העורר כמפקחת עיקרית בתיק.

10. בתסקיר המשלים מיום 8.9.2019 המליך שירות המבחן להוסיף את אשת העורר כמפקחת בתיק העיקרי, וזאת לאחר שהתרשם כי היא אינה מהוות גורם סמכותי עבורו, אולם מבינה את המשמעות האפשרות של הפרת תנאי המעצר.

עוד צוין במסגרת התסקיר כי בשיחה טלפוןית עם המתلون הלה הדגיש את המצאה הנפשי הקשה בו הוא שרוי עקב האירוע, וכי הוא חשש ליצאת מביתו אף שהעורר לא יצר עמו קשר מאז האירוע המתואר בכתב האישום.

כמו כן סיפר המתلون כי הוא חשש שהעורר יפגע בו אם "יוקלו" תנאי מעצרו, וביטה חוסר אמון בגורמי החוק וביכולתם להגן עליו.

לבסוף נקבע כי שינוי מקום מעצר הפיקוח האלקטרוני לבית העורר "לא ישנה את רכיבי הסיכון" מצדיו של העורר, והומלץ להעמידו בצו פיקוח מעצר בשירות המבחן במשך חצי שנה.

11. ביום 15.9.2019 נקבע בית המשפט המחויז, לאחר שבחן והתרשם מASHת העורר באופן בלתי אמצעי, כי "טרם בשלה העת" להוסיף כמפקחת בתיק.

12. בנוסף, בהחלטתו מיום 16.9.2019 דחה בית המשפט את בקשת העורר לשינוי מקום בפיקוח אלקטרוני בבית מגוריו בכפר קרע.

צוין כי העורר הפר בהזדמנות אחת את תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני הנוchein, וכי מאוחר שהחלופה המוצעת קרובה למקום מגורי המתلون, ולגוכך עדמת המתلون כפי שהוצאה בתסקיר המעצר מיום 8.9.2019, אין להורות על שינוי מקום המעצר בבית העורר בכפר קרע.

יחד עם זאת, בהתאם להמלצת התסקיר המשלים, ניתן צו פיקוח מעצרים לטובת שירות המבחן, והעורר כי בחלק 3-4 פגישות טיפוליות יהיה ניתן "לשקל בחובב" את שינוי מקום מעצרו של העורר לחולפה המוצעת.

13. בערר שלפני שב ו牒קע השורר את שינוי מקום מעצרו בפיקוח אלקטרוני לכפר קרע, ואת הוספת אשתו כמפקחת בתיק.

לשיטתו, שגה בית המשפט המחויז משדחה את בקשתו על בסיס הפרטו את תנאי המעצר הנוכחים שלו. זאת, שכן לטענתו מדובר בהפרה "מינורית" במסגרתה איך במספר דקות למקום מעצרו הונוכח עקב ביצוע עבודות בכיביש סמוך למקום זה.

עוד טוען העורר כי מעין בתקיר המשפט שהוגש ביום 8.9.2019 עולה כי המתalon הביע חשש מפני הקלה בתנאי מעצרו, ולא משנהו בכללא של תנאי המעצר. לטענתו, שניי מקום מעצרו בפיקוח אלקטרוני בכפר קרע, אף שמדובר באותו מקום מגורי המתalon, אינה מהווה הקלה בתנאי המעצר.

לבסוף, בדיון שנערך לפני הדגש בא-כוח העורר כי הוצע להוסיף את אשת העורר כمفחת נוספת בתיק, ולא כمفחת עיקרית.

14. מנגד, בא-כוח המשיבה סמוכה את ידיה על פסק דיןו של בית המשפט המחויז, וטענה כי אין לשנות את מקום מעצרו לכפר קרע או להוסיף את אשתו כمفחת בתיק.

לטענה, המסוכנות הנשקפת מהעורר אינה מבוטלת, ואף שירות המבחן לא בא בהמלצה חד משמעית בכל הנוגע לשינוי מקום מעצר העורר, אלא הסתפק באמירה "מהוססת" כי גורמי הסיכון לא ישתנו ככל שישונה מקום מעצרו.

עוד הדגישה בא-כוח המשיבה כי מתקיר המעצר מיום 8.9.2019 עולה כי המתalon חשש לחיו כתוצאה ממשינוי תנאי מעצר העורר, והוסיפה וטענה כי אשת העורר אינה יכולה לשמש כمفחת בתיק, בין היתר מאחר שבידיו שנערך בפני בית המשפט המחויז ביום 15.9.2019 לא ידעה אילו עבירות מיוחדות לעורר.

דין והכרעה

15. דין העורר להידחות.

16. מסוכנותו של העורר נלמדת מהמסכת העובדתית שפורטה בהרחבה, ונראה כי בית המשפט המחויז נתן משקל רב להuder עברו פלייל. אולם, אין בכך כדי לבטל את מסוכנותו.

כפי שציין, על פי המיוחס לו העורר נטל חלק משמעותית בחטיפתו של המתalon. בכלל זאת, השתתף ב"מארב" שהותמן למתalon; דחף אותו באליםות לתוך רכב; הכה אותו בראשו וברגלו במהלך הנסיעה; ואף אזק אותו באזיזונים עם סיום. בכלל, נדמה כי מעשים אלה מדברים בעד עצםם.

כמו כן, מתקיר המעצר שהוגש ביום 17.1.2019 עולה כי רמת המסוכנות הנשקפת ממנו היא "בינונית".

17. משכך, אני סבור כי שינוי מקום מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני לכפר קרע אינו מפג את המ██ונות הנש��פת ממנו לעת זה.

זאת, בפרט לנוכח המרחק הקצר בין מקום מגורי המטלון למקום המוצע בכפר קרע, ולאור עמדת המטלון כפי שהוזגה בתסקير המעצר מיום 8.9.2019.

בדיון שנערך בפני בית המשפט המחוזי ביום 15.9.2019 טען בא-כח העורר כי המרחק בין מקום מגורי המטלון למקום המעצר המוצע בכפר קרע הוא כ-11 ק"מ בלבד – וזאת לעומת מקום מעצרו הנוכחי אשר מרוחק כ-24 ק"מ ממוקם מגורי המטלון.

בנסיבות אלו, אני סבור כי יש להפוך את היוצאות ולהציג את צעדיו של המטלון על מנת להטיב את תנאי מעצרו של העורר (וראו והשוו: בש"פ 1523/18 מדינת ישראל נ' פלוני (22.2.2018)).

יחד עם זאת, כפי שצוין בהחלטת בית המשפט המחוזי, ככל שיתמיד העורר בהליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן ניתן יהיה לאחר מספר טיפולים לבחון בשנית את המ██ונות הנש��פת ממנו, ולשקול את שינוי מקום מעצרו בפיקוח אלקטרוני לחלופה המוצעת.

18. כמו כן, אין לקבל את טענת העורר לפיה יש להוסיף את אשתו כمفקחת בתיק.

כפי שהודגש בפסקתו של בית משפט זה לא אחותהמלצתו של שירות המבחן כשמה כן היא – המלצה, ובית המשפט אינו מחזיב לאמצה (וראו: בש"פ 6204/19 מדינת ישראל נ' מסרי (22.9.2019)).

בעניינו, על אף המלצה שירות המבחן לאשר את אשת העורר כمفקחת בתיק – בית המשפט המחוזי בחרה באופן בלתי אמצעי, והשתכנע כי לעת זה אין להוסיף כمفקחת בתיק.

על כן, בנסיבות אלו, אני סבור כי נפלת טעות בהחלטתו, ואין מקום להוסיף את אשת העורר כمفקחת בתיק.

19. לנוכח כל זאת – הערר נדחה.

ניתנה היום, ד' בתשרי התש"פ (3.10.2019).

